

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717215269
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:7717215269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci navrhovateľky: N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Č.. XXX, XXX XX J., zast. JUDr. Miroslavom Hospodárom, advokátom, AK Nám. Slobody 13, 071 01 Michalovce, proti odporcovi: N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I. XX/X, XXX XX C., zast. JUDr. Michalom Maškúlikom, advokátom, AK Mierová 33/2, 072 22 Strážske, o zvýšenie výživného na dospelé dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 7Pc/33/2017-183 zo dňa 11.6.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti.

odôvodnenie:

Predmet konania.

1. Predmetom konania je návrh na zvýšenie výživného plnoletej osoby.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol cit.:

„M e n í rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 19P/207/2011-81 zo dňa 25.10.2011 v časti výroku o určení vyživovacej povinnosti tak, že otec navrhovateľky N. E., Y. XX.XX.XXXX, je povinný prispievať na výživu navrhovateľky N. E., Y. XX.XX.XXXX, mesačne sumou 180,- eur vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a to počnúc dňom 31.10.2017.

Zaostalé výživné za obdobie od 31.10.2017 do 11.06.2018 vo výške 739,89 eur sa povoľuje otcovi navrhovateľky splatiť pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 20,- eur splatnými spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do uhradenia celého nedoplatku na výživnom pod hrozbou straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky.

Návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 19P/207/2011-81 zo dňa 25.10.2011 bol otec navrhovateľky zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 80,- eur mesačne. V čase rozhodovania bola navrhovateľka maloletá a navštevovala 9. ročník Základnej školy v C. a bývala u starých rodičov. Otec navrhovateľky bol v tom čase zamestnaný v spoločnosti Prvá hasičská, a.s., Strážske ako veliteľ hasičského útvaru a z opisu z jeho mzdového listu bolo zistené, že jeho priemerný mesačný čistý príjem z pracovného pomeru za obdobie 01/2011 až 08/2011 bol vo výške 1.024,44 eur mesačne. Okrem toho prevádzkoval živnosť. V tom čase mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére C. E. a jeho manželka bola v tom čase nezamestnaná a nemala žiaden príjem. Podľa potvrdenia o štúdiu vystaveného Univerzitou Karlovou v Prahe, Farmaceutická fakulta v Hradci Králové zo dňa 20.10.2017, navrhovateľka je študentkou tejto univerzity a fakulty v akademickom roku 2017 a 2018. Je študentkou 2. ročníka. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 10.1.2017 vyplýva, že navrhovateľke bol priznaný sirotsky dôchodok vo výške 150,- eur

mesačne . Navrhovateľka ako 18 ročná pacientka bola hospitalizovaná na traumatologickom oddelení pre obmedzenie hybnosti pravého kolena po úraze. Navrhovateľka ako 20 ročná bola hospitalizovaná na traumatologickom oddelení za účelom plastiky LCA. Navrhovateľka je vlastníčkou rodinného domu súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX/XX a vlastníčkou parciel č. XXX/X A. XXX/XX, tieto nehnuteľnosti nadobudla darovacou zmluvou zo dňa 04.11.2013 a zo dňa 20.06.2013. Podľa predloženého mzdového listu otca navrhovateľky za rok 2017 jeho čistý príjem za rok 2017 bol vo výške 12.774,10 eur, čo mesačne v priemere je 1.064,50 eur. Z predložených výplatných lístkov za mesiace 01 až 03/2018 vyplýva, že príjem otca navrhovateľky za vykonávanie činnosti v prospech spoločností Barlaš, s.r.o. na základe dohody bol mesačne vo výške 56,12 eur. Z daňového priznania spoločnosti Barlaš, s.r.o. za rok 2017 vyplýva, že v roku 2018 výsledok hospodárenia za dané účtovné obdobie po zdanení bol vo výške 17.200,- eur. Otec uviedol, že navrhovateľka má okrem sirotského dôchodku 150,- eur aj rodinné príspevky vo výške 23,52 eur a aj on na ňu platí mesačne výživné vo výške 80,- eur a okrem toho má príjmy aj od svojich starých rodičov z E. a starého otca zo C.. V ďalšom uviedol, že takisto disponuje úsporami na vkladných knižkách. Zároveň uviedol, že farmaceutická fakulta je aj na Slovensku, navrhovateľka nemusela ísť študovať do Hradca Králové, pokiaľ jej to finančná situácia nedovoľuje. Takisto navrhovateľka neuviedla, či nepoberá nejaké štipendium a či vyvíja nejakú brigádnickú činnosť. Poukázal na to, že stravné navrhovateľky vo výške 300,- eur mesačne je nedôvodne vysoké. Otec navrhovateľky okrem navrhovateľky má ešte aj ďalšie 2 dcéry, kde aj im musí zabezpečiť výživu. S navrhovateľkou sa nestýka. Okrem sumy určeného výživného na výživu navrhovateľky nejakou inou formou neprispieva, výživné pravidelne platí tak ako mu bolo určené. Nekúpil jej a nekupuje jej žiadne darčeky v prípade narodenín a pod. Nemá o ňu záujem.

4. Prijal právny názor, že navrhovateľka je študentkou 2. ročníka Vysokej školy v Hradci Králové a pripravuje sa tým na výkon svojho budúceho povolania. Je študentkou dennej formy štúdia a to jej bráni v tom, aby sa popri škole zamestnala a takýmto spôsobom si zabezpečila dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie svojich bežných každodenných potrieb. V súvislosti so štúdiom na vysokej škole má zvýšené náklady na cestovné, stravu a ubytovanie. V čase keď bolo rozhodované o povinnosti jej otca prispievať na jej výživu bola žiačkou základnej školy. Od uvedenej doby ukončila stredoškolské vzdelanie, nastúpila na vysokú školu, pričom počas celej tej doby až doposiaľ jej otec na jej výživu prispieval výživným v súdom určenej výške 80,- eur. Nad rámec tejto sumy sa žiadnym iným spôsobom nepodieľal na uhrádzaní potrieb navrhovateľky. S navrhovateľkou nie je v kontakte a ako uviedol, nemá ani záujem v budúcnosti tento stav zmeniť. Na strane navrhovateľky došlo k podstatnej zmene pomerov, a preto vo veci návrh na zvýšenie výživného podala dôvodne. Mesačný príjem navrhovateľky okrem vyplácaného výživného vo výške 80,- eur, pozostáva ešte zo sirotského v sume 150,- eur a rodinných prídavkov vo výške 23,52 eur, teda celkovo mesačne to predstavuje sumu 253,52 eur. Otec navrhovateľky je zamestnaný. Výška jeho priemerného čistého mesačného zárobku zo zamestnania je cca 1.064,- eur, pričom v čase rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti v roku 2011 bola 1.024,- eur. Okrem toho vykonáva na základe uzatvorenej dohody dojednané práce aj pre spol. Barlaš s.r.o., kde jeho mesačný čistý príjem z uvedenej činnosti je 56,12 eur. Teda v súčasnej dobe je jeho pravidelný čistý mesačný príjem vo výške cca 1.120,- eur. V čase rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti v roku 2011 sám vykonával podnikateľskú činnosť, pričom z dokladov predložených v pôvodnom konaní vyplývalo, že spoločnosť v tom čase vykazovala stratu. V roku 2011 už bol otec navrhovateľky druhýkrát ženatý a jeho manželka bola nezamestnaná. Nemala žiaden príjem. V súčasnej dobe jeho manželka je konateľkou spol. Barlaš s.r.o. a jej čistý príjem mesačne je cca v priemere 191,- eur. Otcovi navrhovateľky oproti roku 2011 pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a voči dcére Seline. Teda aj na strane otca navrhovateľky došlo k zmene osobných pomerov. Súd za dôvodnú považoval výšku výživného vo vzťahu k otcovi navrhovateľky v sume 180,- eur mesačne. Súd považoval za neprimerane vysokú sumu na stravné, ktoré navrhovateľka mesačne uviedla vo výške 300,- eur, pričom súd vychádzal z toho, že navrhovateľka ako vysokoškoláčka ubytovaná na internáte, kde je poskytovaná strava, ktorej cena je o dosť nižšia oproti bežným cenám v stravovacích zariadeniach, má možnosť si počas štúdia zabezpečovať stravovanie v prvom rade uvedenou formou. Takisto suma mesačného vreckového 30,- eur, ak navrhovateľka nemá dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie iných potrebných nákladov, sa súdu javí ako neprimeraná. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vyplývajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Súd preto ďalej skúmal, či by bolo v možnostiach a schopnostiach otca navrhovateľky prispievať na jej výživu vyššie ustálenou sumou 180,- eur mesačne, t.j. jedná sa o zvýšenie výživného o 100,- eur mesačne. Súd bral v úvahu tú skutočnosť, že čistý príjem otca navrhovateľky mesačne je cca 1.120,- eur a jeho manželky, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti, je cca 191,- eur. Pravidelné mesačné výdavky rodiny otca navrhovateľky tak, ako ich špecifikoval, sú vo výške 860,- eur mesačne (voda, plyn, elektrina, hypotekárny úver, drogeria, potraviny). Súd

len podotýka, že sa jedná o výdavky, na ktorých sa má podieľať aj manželka otca navrhovateľky, nakoľko sa nejedná výlučne iba o jeho výdavky. Súd nemohol prihliadať na výdavky týkajúce sa úhrad poisťiek pre členov rodiny, ktoré uhrádza otec navrhovateľky. Nejedná sa nevyhnutné výdavky, ktoré by mali mať prednosť pred vyživovacou povinnosťou voči dieťaťu. Ak otec navrhovateľky tvrdí, že navrhovateľka má nadštandardný životný štýl života študentky vysokej školy, tak súd s tým jeho názorom nesúhlasí. Drahšie veci, na ktoré otec navrhovateľky poukázal, navrhovateľka dostala ako dar od príbuzných, ktorých sa takouto formou snažia uľahčiť jej životnú situáciu. Tieto náklady navrhovateľka ani nezahrnula do vyčíslenia pravidelných mesačných nákladov a ani nežiadala aby jej otec na takéto náklady prispieval vo forme zvýšeného výživného. Súd nepovažuje ani za nadštandard ubytovanie navrhovateľky. Navrhovateľka trávi prevažnú väčšinu času v škole a domov sa vracia raz, resp. dvakrát mesačne. Takisto športové aktivity vykonávané navrhovateľkou súd nepovažuje za niečo, čo by malo byť vylúčené z bežného života mladého človeka. Aj pri zdravotných problémoch navrhovateľky - poškodenie kolena, jedným zo spôsobov zlepšenia zdravotného stavu okrem medikamentózneho liečby je práve vhodné cvičenie a primerané športové aktivity. Pokiaľ sa jedná o ďalšiu namietanú skutočnosť, že sama navrhovateľky by si mala popri štúdiu brigádami zabezpečovať finančné prostriedky na jej výživu, tak s týmto sa súd tiež nestotožňuje. Ako už bolo vyššie uvedené, navrhovateľka je študentkou denného štúdia, teda v prvom rade má vyvíjať svoju snahu k tomu, aby štúdium riadne ukončila, teda aby si riadne plnila svoje školské povinnosti, riadne sa na výučbu pripravovala a ukončením školy nadobudla schopnosti na uplatnenie sa vo svojej profesii a tým aj nadobudla schopnosť samostatne sa živiť. Uvedené by bolo nereálne, ak by po nociach, resp. po skončení školy v neskorších poobedňajších hodinách pravidelne vykonávala brigádnické práce, pričom súd poukazuje, že je obmedzená aj doba, po ktorú by takéto práce mohla vykonávať, a príjem z tejto činnosti by takisto nebolo možné považovať za pravidelný. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca navrhovateľky prispievať na jej výživu sumou 180,- eur mesačne a výška takto určeného výživného je aj v súlade s odôvodnenými potrebami na strane navrhovateľky.

5. Poukázal na ust. § 62, ods. 1,2,3,4, § 75, ods. 1, § 77, ods. 1, § 78, ods. 1 Zákona o rodine.

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Obsah odvolania

7. Proti rozsudku podal odvolanie odporca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a určil výživné vo výške 100 Eur mesačne. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa podľa nášho názoru žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že navrhovateľka ako študentka vysokej školy, býva na internáte, kde si sama platí dvojposteľovú izbu. Takéto bývanie nemôže považovať za opodstatnený výdavok, vzhľadom na to, že u študentov je bežné bývať so spolubývajúcimi na 2-3 posteľových izbách. Takýmto nadštandardným bývaním sa automaticky zvyšujú aj jej mesačné náklady na život. Súd prvej inštancie sa rovnako v odôvodnení napadaného rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal ani so zatajovaním a skresľovaním skutočností vo svojich vyjadreniach avrhovateľkou, ktorá svoje rozsiahle mimoškolské a športové aktivity priznala až po konfrontovaní s dôkazmi, ktoré odvolateľ predložil počas konania. Súd prvej inštancie v tomto konaní žiadnym spôsobom neprihliadal na zavádzanie súdu navrhovateľkou, ktorá pri otázke nech vysvetlí fotografiu zo sociálnej siete, ktorá zachytáva jej luxusnú obuv na vysokom podpätku uviedla, že tak išla oblečená na odpust v obci E., pričom túto fotku uverejnila dňa 06.05.2018 a odpust v obci E. je dňa až 30.09.2018. Už podľa zverejnenej fotografie je pritom zrejmé, že jej odev a obuv nie sú vhodné na kresťanskú slávnosť a asi by ani sama navrhovateľka neoznačila svoju obuv za „párty botky“. Rovnako sa súd prvej inštancie nevysporiadal ani so zatajením skutočnosti, že navrhovateľka je registrovanou hráčkou florbalu v Českej republike a hrá za družstvo H AGA Pardubice, k čomu sa priznala až po konfrontácii s dôkazmi predloženými odvolateľom. Súd prvej inštancie sa rovnako nevysporiadal ani s jej pravidelným dochádzaním na tréningy a zápasy z Hradca Králové do Pardubíc, ani so skutočnosťou, že Hradec Králové má družstvo v rovnakej lige ako Pardubice a ak by navrhovateľka hrala tam, tak by nemala výdavky na cestovanie a mala viac času, ktorý by mohla využiť na zvýšenie finančnej situácie vlastnou prácou. Florbalový tím HAGA Pardubice nie je profesionálny tím a príspevok, ktorý musí hráčka ženského tímu na sezónu 2018/2019 uhradiť, je 5.400,- českých korún (216,- €), aby bola zaradená na súpisu. O tejto skutočnosti nemal odvolateľ vedomosť počas konania pred súdom prvej inštancie, pretože príspevky boli zverejnené na internetovej stránke klubu (www.hagapardubice.cz) až po vynesení rozsudku. Preto je otázne, v akej výške platila tento príspevok navrhovateľka v minulej sezóne, pričom zdôrazňujeme, že túto skutočnosť opäť zamlčala. Rovnako aj tvrdenie navrhovateľky o ukončení hrania florbalu sú nepravdivé, pretože do podania tohto návrhu je stále registrovanou hráčkou podľa stránky českej florbalovej asociácie (www.ceskyflorbal.cz). Ďalšou skutočnosťou, s

ktorou sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktorá bola opätovne priznaná až po predložení dôkazov odvolateľom boli návštevy najdrahšieho fitness centra v Hradci Králové a to Extrifit gym, ktorá je medzinárodným reťazcom. Navrhovateľka uviedla, že tam má údajne zľavu, pretože pozná majiteľa, no tu by sme radi upriamili pozornosť odvolacieho súdu na cenník predložený odvolateľom, podľa ktorého je jeden vstup pre študenta v cene 100,- korún, takže si nevieme predstaviť, v akej výške by mala byť zľava, ktorú uviedla vo svojej výpovedi navrhovateľka, keď uviedla, že po zľave ju tieto návštevy fitness centra vychádzajú na 300,- korún. Súd prvej inštancie sa rovnako nevysporiadal ani s ďalším nepravdepodobným tvrdením navrhovateľky týkajúci sa podľa jej slov drahými doplnkami výživy značky Extrifit. Súd prvej inštancie sa rovnako nevysporiadal ani so skutočnosťou, že lekárska správa 21.05.2018, ktorú predložila navrhovateľka, obsahuje rozpory medzi objektívnym zdravotným stavom a subjektívnymi pocitmi navrhovateľky. Tieto subjektívne pocity v kolene sú taktiež v priamom rozpore s jej športovými aktivitami, keď mesiac pred týmto vyšetrením sa na sociálnej sieti pochválila 12,58 km trasou na kolieskových korčuliach. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nebral do úvahy skutočnosť, že u študentov vysokých škôl je bežné brigádovať, čím si zvyšujú svoje finančné možnosti. Súd prvej inštancie bez žiadneho odôvodnenia v napádanom rozhodnutí nevykonal navrhovaný dôkaz, a to priloženie vyšetrovacieho spisu CVS-884/OVK-MI-2010, ktorý bol navrhnutý jednak z dôvodu opakovaných vyjadrení navrhovateľky ohľadom minulosti účastníkov konania a nezáujmu zo strany odvolateľa a zároveň z dôvodu, že jeho obsahom je aj psychologický posudok navrhovateľky a v tomto spise sú dôkazy o tom, čoho všetkého je schopná navrhovateľka, keď chce niečo dosiahnuť. Napádaným rozhodnutím priznal súd prvej inštancie výživné vo výške 180,- € mesačne, čo po pripočítaní sumy 150,- € mesačne (sirotský dôchodok) a sumy 23,52,- € mesačne (rodinné prídavky) bude činiť sumu 353,52 €, čo je takmer výška minimálnej mzdy. Pričom takúto životnú úroveň nedosahuje odvolateľ vzhľadom na jeho dve maloleté dcéry a manželku, ktorej príjem je vo výške 190,- € Súd prvej inštancie sa v odôvodnení žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s dôvodom, prečo priznal navrhovateľke zvýšené výživné už od podania návrhu. Takýto postup súdu spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Odvolateľ by rád odvolaciemu súdu uviedol, že jeho vzťah s navrhovateľkou nie je možné považovať za vzťah otca a dcéry pre skutočnosti, ktoré sa odohrali v minulosti a sú obsahom vyšetrovacieho spisu CVS-884/OVK-MI-2010. Skutky navrhovateľky viedli k úplnému rozpadu rodiny a jej terajšie vyjadrenia o tom, ako je jej ľúto, že sa o ňu otec nezaujíma sú len účelové. Zdokladovaná životná úroveň navrhovateľky pri súčasnom výživnom je vysoko prevyšujúca úroveň bežného študenta a aj napriek tomu odvolateľ súhlasil s jej zvýšením na sumu 100,- €. Zvýšenie na sumu priznanú súdom prvej inštancie považujeme za sumu, ktorá by už nebola v záujme navrhovateľky, pretože takúto životnú úroveň by si nemohla dovoliť po skončení štúdia v riadnom zamestnaní.

8. Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie v jeho napadnutých častiach postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok súdu v napadnutej časti prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z.).

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je daná priamo zo zákona a trvá do doby, kým deti nie sú schopné sa sami živiť. Základným hmotnoprávnym kritériom pre vznik práva na výživné oprávneného je danosť jeho potreby (tzv. stav odkázanosti na výživu), resp. neschopnosť sám sa živiť. Samotné kritérium neschopnosti sám sa živiť je potrebné definovať tak, že oprávnený nedisponuje žiadnym vlastným príjmom, alebo disponuje príjmom tak nízkym, že nepostačuje pokryť jeho potreby. Schopnosť samostatne sa živiť znamená, že dieťa je schopné samostatne uspokojovať všetky svoje potreby, a to hmotné, kultúrne a ďalšie vrátane potreby bytovej z trvalého príjmu finančných prostriedkov, z ktorých svoje potreby uhradza.

12. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd správne vyhodnotil existenciu vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke. Navrhovateľka, ktorá síce dovŕšila plnoletosť, študuje na vysokej škole formou denného štúdia sa pripravuje na budúce povolanie. V čase poslednej súdnej úpravy výživného bola navrhovateľka žiačkou 9. ročníka ZŠ. V súčasnosti je študentkou vysokej školy, ktorá je z miesta jej bydliska vzdialená 600 km. Nepochybne došlo k nárastu jej výdavkov na cestovné, ubytovanie, stravu a s tým spojené výdavky so štúdiom.

13. Odporca v odvolaní namieta, že súd pri určení výšky výživného vzal do úvahy výdavky navrhovateľky na ubytovanie, športové aktivity, ktoré on považuje za neopodstatnené. Odvolací súd považuje výdavok 154 Eur mesačne na ubytovanie v študentskom domove za primeraný, rovnako ako aj jej ďalšie výdavky na lieky, cestovné. Zodpovedá trendu súčasnej doby, že najmä z dôvodov nedostatku kapacít v študentských domovoch, študenti bežne volia možnosť ubytovania formou nájmu, ktorý by aj v prípade zdieľaného nájmu s viacerými študentmi dosahoval porovnateľnú výšku. Súd prvej inštancie navrhovateľkou vyčíslené výdavky na stravu a vreckové považoval za neprimerané a prihliadol na túto okolnosť pri zamietnutí jej návrhu v časti prevyšujúcej priznanú sumu. Nie je možné stotožniť sa s argumentáciou odporcu, že navrhovateľka si mala pre štúdium zvoliť školu, ktorá je menej vzdialená od miesta jej bydliska. Aj v prípade, ak by navrhovateľka študovala rovnaký odbor v Bratislave, rovnako by mala výdavky na ubytovanie, stravu alebo cestovné. V konaní nebolo preukázané, že skutočnosť, že navrhovateľka študuje v Českej republike by bola dôvodom pre zvýšené výdavky v súvislosti so štúdiom.

14. Odporca v odvolaní poukazuje na neprimerané výdavky navrhovateľky v súvislosti s vlastníctvom luxusnej obuvi, telefónu, užívaním drahých výživových doplnkov ako aj členstvom vo fitness klube a športovom klube. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľka tieto výdavky nezahrnula do vyčíslenia svojich pravidelných výdavkov a súd pri určení výživného nemal dôvod sa nimi zaoberať. Navrhovateľka ozrejnila, že tieto veci dostala darom od príbuzných, uviedla, že na členstvo vo fitness klube má zľavu. Odporca v konaní nepreukázal, že ním tvrdenú výšku členských poplatkov navrhovateľka skutočne uhradila.

15. Odporca namieta, že navrhovateľka má možnosť zlepšiť svoju finančnú situáciu brigádnickou činnosťou, čo je u študentov vysokých škôl bežné. Akceptovaním výkladu súdu, že do príjmov dieťaťa je potrebné zahrnúť finančné prostriedky získané jeho vlastným pričinením, prípadne vo forme sociálnej dávky by mohlo dochádzať až k takým absurdným situáciám, že otec by bol súdom prakticky zbavený povinnosti platiť výživné s odôvodnením, že potreby dieťaťa sú v plnom rozsahu uspokojené. (porovnaj napr. Nález ÚS ČR II.ÚS 3113/10 z 21. 4. 2011). Je potrebné zdôrazniť, že navrhovateľka sa denným štúdiom na vysokej škole pripravuje na budúce povolanie, a teda nemá schopnosť sa sama živiť, je odkázaná na výživné zo strany otca, ktorý sa má na jej výžive podieľať podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov.

16. Ako zhodne uviedli účastníci konania, odporca sa s navrhovateľkou nestretáva. Okrem súdom určeného výživného jej žiadnym spôsobom neprispieva na výživu. V zmysle zákona o rodine, osoba oprávnená na výživné má právo podieľať sa na rovnakej životnej úrovni povinného rodiča. Správne skonštatoval súd prvej inštancie, že odôvodnené potreby navrhovateľky a možnosti a schopnosti odporcu umožňujú prijať záver o výške výživného pre navrhovateľku v sume 180 Eur mesačne.

17. Ani ďalšie odvolacie námietky otca nespochybnili vecnú správnosť rozsudku v jeho napadnutej časti. Odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).